

Sygn. akt II K 248/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 września 2019 roku

Sąd Rejonowy w Słupcy II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia Katarzyna Radke

Protokolant p.o. sekr. sąd. Karina Górecka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20.09.2019 r. sprawy:

D. O. (1), ur. (...) w N. S., s. M. i D. zd. Nalepa

oskarżonego o to, że:

W okresie od 15.03.2013 r. do 27.02.2019 r. w miejscowości Z. przy ul. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy w sprawie III RC 57/09 z dnia 12.08.2009 r. na mocy którego zobligowany został do zapłaty na rzecz małoletnich D. O. (2) ur. (...) oraz M. O. ur. (...), kwoty łącznej po 800 zł miesięcznie, gdzie powstała zaległość wynosi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych

tj. o czyn z art. 209 § 1 kk.

1. Oskarżonego **D. O. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, z tym, że uznaje, iż kwoty alimentów wynoszą po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z dzieci i czyn został popełniony w okresie od 5.04.2013 r. do 8.12.2013 r. i od 26.03.2014 r. do 24.08.2017 r. i od 21.02.2018 r. do 14.05.2019 r., tj. przestępstwa z art. 209 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 209 § 1 k.k. wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności.

2. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym opłaty.

Katarzyna Radke

Sygn. akt II K 248/19

UZASADNIENIE

Oskarżony D. O. (1) w 2003 roku zawarł związek małżeński z A. S.. Z tego związku urodziło się dwoje dzieci tj. D. O. (2) - urodzona (...) oraz M. O. - urodzony (...). W wyroku z dnia 21.12.2004 roku Sąd Okręgowy w Koninie w sprawie o sygn. akt I C 713/04 orzekł wobec oskarżonego i jego żony separację, jednocześnie zobowiązując D. O. (1) do łożenia alimentów na rzecz małoletniej córki D. O. (2) w wysokości po 350 zł miesięcznie oraz na rzecz małoletniego syna M. O. w wysokości po 150 zł miesięcznie, płatanych z góry do rąk A. S. do dnia 15-go każdego miesiąca.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy w sprawie o sygn. akt III RC 57/09 z dnia 12.08.2009 roku renta alimentacyjna ustalona wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie w sprawie I C 713/04 została podwyższona do kwoty po 400 zł na rzecz małoletniej D. O. (2) oraz do kwoty po 400 zł na rzecz małoletniego M. O..

Oskarżony pomimo nałożonego na niego obowiązku alimentacyjnego nie łożył na utrzymanie swych małoletnich dzieci, nie płacił alimentów, nie utrzymywał kontaktów ani z matką dzieci, ani z dziećmi, nie przysyłał im też żadnych prezentów. A. S. wystąpiła z wnioskiem o wszczęcie postępowania egzekucyjnego wobec oskarżonego. Egzekucja komornicza prowadzona przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Słupcy W. G. okazała

się bezskuteczna, dlatego też obowiązek wypłacania zasądzonych na rzecz małoletnich D. i M. O. przejął Fundusz Alimentacyjny. Obecny stan zadłużenia oskarżonego z tytułu Funduszu Alimentacyjnego wynosi 90 193,03 zł. Małoletnie dzieci oskarżonego mieszkają ze swoją matką A. S., która samodzielnie zajmuje się ich wychowaniem i utrzymaniem.

Oskarżony D. O. (1) ma obecnie 36 lat. W dniu 15.05.2019 roku został zatrzymany przez Policję i osadzony w Zakładzie Karnym w G. w celu odbycia kary pozbawienia wolności w wymiarze 182 dni. Oskarżony ówczesnie był wielokrotnie karany między innymi przebywał w zakładzie karnym w okresie od 25.08.2017 roku do 20.02.2018 roku. Oskarżony posiada wykształcenie podstawowe, jest osobą zdrową, w pełni zdolną do wykonywania pracy. Oskarżony jest w związku konkubenckim i ze swoją obecną partnerką, posiadają małoletnią córkę A.. Oskarżony posiada łącznie trójkę małoletnich dzieci. Oskarżony był zarejestrowany jako osoba bezrobotna bez prawa do zasiłku w PUP w N. S. w okresie od 09.12.2013 roku do 25.03.2014 roku. D. O. (1) przez większość swego życia świadczył prace w branży budowlanej, pracując bez umowy. Przez 4 lata pracował jako murarz na terenie N. S., również bez umowy o pracę. Przed zatrzymaniem oskarżony pracował bez umowy w G., gdzie zamieszkiwał do dnia zatrzymania ze swoją partnerką.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: częściowo wyjaśnień oskarżonego (k. 130), zeznań świadka A. S. (k. 23, 78, 131), dokumentów nadesłanych przez (...) w Z. (k.1-8, 51-66), pisma PUP w N. S. (k.12), odpisu wyroków SO w Koninie i SR w Słupcy (k. 15, 18), informacji o oskarżonym z krajowego Rejestru Karnego (k. 47 - 48), informacji od komornika (k.68), karty karnej (k.87-88).

Oskarżony **D. O. (1)** w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa, odmówił składania wyjaśnień. Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego przysługujące się do popełnienia zarzucanego mu czynu za wiarygodne, ponieważ pokrywają się z ustalonym w przedmiotowej sprawie stanem faktycznym. Przede wszystkim na przymiot wiarygodności zasługiwały wyjaśnienia oskarżonego dotyczące tego, że nie płacił alimentów na rzecz dzieci, nie przysłał prezentów ani innych rzeczy oraz nie utrzymywał kontaktu z A. S. i małoletnimi dziećmi.

Zeznaniom świadka **A. S.** sąd dał wiarę w całości. Świadek zeznawała w sposób przekonujący, szczerzy i konsekwentny. Sąd nie stwierdził podstaw do przyjęcia, iż świadek miałby fałszywie pomawiać oskarżonego, tym bardziej że jej zeznania są zgodne z wyjaśnieniami oskarżonego i zostały poparte dokumentami nadesłanymi przez (...) w Z. i od komornika.

Wartość dowodowa dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy nie budziła wątpliwości, stąd też sąd uznał je za przydatne do rozstrzygnięcia, w szczególności karty karnej, dokumentacji komorniczej, odpisu ugody, odpisów wyroków, pisma z PUP w N. S..

Reasumując Sąd uznał oskarżonego **D. O. (1)** za winnego tego, że w okresie od 5.04.2013 r. do 8.12.2013 r. i od 26.03.2014 r. do 24.08.2017 r. i od 21.02.2018 r. do 14.05.2019 r. w miejscowości Z. przy ul. (...) uchylał się od obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy w sprawie III RC 57/09 z dnia 12.08.2009 r. na mocy, którego zobligowany został do zapłaty na rzecz małoletnich D. O. (2) ur. (...) oraz M. O. ur. (...), kwoty po 400 zł miesięcznie na rzecz każdego z małoletnich dzieci, gdzie powstała zaległość wynosi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych, tj. przestępstwa z art. 209 § 1 kk. Sąd ustalił, iż na oskarżonym D. O. (1) ciążył obowiązek alimentacyjny względem małoletniej córki D. O. (2) oraz małoletniego syna M. O. w wysokości po 400 zł miesięcznie, ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Słupcy w sprawie o sygn. akt III RC 57/09. Nie ulega też żadnej wątpliwości, iż oskarżony tego obowiązku nie realizował i pomimo tego, że pracował i otrzymywał wynagrodzenie, niełożył na utrzymanie swoich dzieci. Nie zmienia tego fakt, że oskarżony jest zobowiązany do utrzymywania pozostałych swoich dzieci, ponieważ każde dziecko ma prawo do otrzymywania środków na utrzymanie od każdego z rodziców. Oskarżony wiedział, jakie obowiązki na nim ciążyą, znał wysokość alimentów i terminy ich wpłaty, jednak nie uiszczał ich pomimo posiadanych możliwości. Należy zatem przyjąć, że znamiona przestępstwa z art. 209 § 1kk zostały spełnione, oskarżony uchylał się od wspomnianego obowiązku

alimentacyjnego, tj. mając obiektywną możliwość wykonywania tego obowiązku, nie dopełniał go ze złej woli, przy czym powstała zaległość wynosi co najmniej równowartość trzech świadczeń okresowych. Sąd określił w sposób odmienny czas popełnienia przestępstwa, ponieważ oskarżony w okresie od 16.08.2011r. do 04.04.2013r. i w okresie od 09.12.2013r. do 25.03.2014r. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w N. S., a więc należy przyjąć, iż w tym okresie starał się podjąć zatrudnienie, stąd sąd wykluczył ten okres z okresu popełnienia przestępstwa. Kolejnym okresem nie podlegającym zaliczeniu do czasu popełnienia przestępstwa jest okres od 25.08.2017 roku do 20.02.2018 roku, kiedy oskarżony przebywał w Zakładzie Karnym w K. bez możliwości zatrudnienia. Obecnie, od dnia 15.05.2019 roku oskarżony przebywa w Zakładzie Karnym w G. również bez możliwości zatrudnienia.

Mając na uwadze powyższe sąd wymierzył oskarżonemu D. O. (1) karę trzech miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając powyższą karę sąd miał na względzie, jako okoliczność łagodzącą przyznanie się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Okolicznością obciążającą była jego dotychczasowa karalność, w tym na przestępstwa, za które orzeczono kary bezwzględne pozbawienia wolności bądź też zarządzano ich wykonanie, a także długość okresu niealimentacji datującą się od 2013 roku do 2019 roku z przerwami. Jest to okres wielokrotnie przekraczający trzy okresy świadczeń alimentacyjnych. Zdaniem sądu mając na uwadze powyższe uzasadnione jest twierdzenie, że jedynie kara pozbawienia wolności orzeczona jako kara bezwzględna spełni swoje cele. Mając na uwadze dotychczasową karalność oskarżonego brak jest możliwości uznania, że oskarżony więcej przestępstw nie popełni.

O kosztach sąd orzekł na podstawie przepisów powołanych w wyroku i zwolnił D. O. (1) od obowiązku ich uiszczenia, ponieważ oskarżony odbywa aktualnie karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym.

Katarzyna Radke